

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SORANER-

bladet

MÅNEDSSKRIFT FOR SORANSK SAMFUND
ÅRGANG 80 . NR. 5 SEPTEMBER 1995

60 års jubilarene

(årgang 1935) efter translokationen den 23. juni 1995.

Fra venstre: *Sven Ranvig, Ulf Lawaetz, Palle Bo Bojesen, Niels Chr. Tyndeskov, Helge Westenbæk, Michael Helmsdal, Ole Mitens, Pia Frandsen, Ib Westphall og Svend Vestergaard.*

Westphall foto.

GOLFMATCH

Herloviaerne vs Soranerne!

Anden fredag i september, altså 8. september, spilles en slagspilsmatch mellem Herlufsholm og Sorø på golfbanen ved Skjoldenæsholm.

Herloviaerne har arrangeret, og deres repræsentant *Hans Ole Knudsen* har reserveret starttider fra kl. 13.30.

Vi mødes i klubhuset kl. 13.00, hvor vi tager bestik af hinanden og fordeler starttiderne. Vores første er kl. 13.36.

Vi håber at se rigtig mange spillere og naturligvis meget gerne spillere, som vi ikke har set før i matcherne.

For Soranerne

*Rikke Ladefoged,
Bernstoffsvej 31, 1.,
2900 Hellerup. Tlf. 39 61 97 19.*

SORANSK SAMFUNDS ÅRSFEST DEN 14. OKTOBER 1995

Program:

17.15	Koncert i Sorø kirke
18.00	Velkomst i Gule Sal - derefter middag
21.00	Dans til kl. 24.00
00.15	Baren lukker
00.30	Festen slutter

Pris for deltagelse

Seniorer 250,- kr., juniorer (årg. 1988-94) 150,- kr., dimittender 50,- kr.

Jubilarer (25-, 40-, 50-, 55-års etc.) 150,- kr.

Ledsagere: 250,- kr. (NB: Hver deltager kan kun medbringe én ledsager).

Gamle soranere, der ikke ønsker at deltage i middagen, er velkomne fra kl. 21.00 mod *forudbetaling* af 50,- kr.; adgangskort vil blive fremsendt. *Bemærk, at man ikke kan købe adgangskort ved indgangen!*

Påklædning: Smoking/mørkt tøj.

Tilmelding for både middags- og balgæster skal ske inden 15. september 1995 ved check eller giroindbetaling til Soransk Samfunds kasserer, Arne Krog, Ellehaven 9, 2950 Vedbæk.

Husk at angive navn og årgang (sidstnævnte af hensyn til bordplanen)!

Niels-Ulrik Kopp, formand.

Chr. Tom Petersen
Academia Sorana

efter tegning af Christian Tom-Petersen

SORØNER-BLADET

SEPT. 1995 80. ÅRGANG NUMMER 5

Noget om at lytte til Bach ...

Der er atter kommet en skive Bach fra Sorø. Denne gang en CD, hvor Knud Vad nærmest leger sig igennem bl.a. Bachs første triosonate i Es-dur og måske især transskriptionen af Vivaldis violinkoncert Opus 7 i C-dur. Det øvrige guf må vente, fordi det nemlig er de to nævnte stykker, der fik mig til at tænke på min allerførste, bevidste Bach-oplevelse, som fandt sted i barndommens landsbykirke i seminariebyen, hvor jeg frekventerede Statsøvelsskolen. Smag lige på det ord igen! Den lokale organist var en i alle henseender dygtig og seriøs mand, som oven i købet hed Back!

Nu var det gamle orgel ikke just præget af klanglig fylde og overdådighed, ligesom åndedrættet i svage passager forekom astmatisk for ikke at sige hvæsende, og det faldt den lille 9-årige purk ind, at det måske var det, man kaldte orglets brusen! Men det var nu også mere MÅDEN, der spilledes på, navnlig pedalværkets betjening, hvor selv en god konservatorieuddannelse ikke havde kunnet råde bod på organistens lavstammede bygning og korte ben: Han formelig LØB nede på pedalerne! Og der sad jeg næsten ved siden af og hørte for første gang triosonate nr. 1 i Es-dur og FORSTOD.

Næste gang, jeg hørte den, var i Sorø, hvor Schiøtz var kommet tilbage i 49 og havde overtaget organistembedet i kirken. Jeg kunne knap kende den igen: tempoet var højt, og ingen var i tvivl om, at dette stykke musik måtte være skrevet for cembalo oprindeligt.

Da jeg hørte Knud Vad spille den (var det ikke i januar?) og nu senest på skiven, forstår man, hvilket skønt instrument Sorø kirke råder over. Den bløde klang passer utroligt godt til netop Barok og dermed Bach, og det er noget, som slår en, når man har hørt orgler i f.eks. Kiel og Lübeck.

Har man lyst til at høre noget helt tredje, kan man forsøge sig i Lindevangskirken på Frederiksberg, hvor et næsten overdimensioneret instrument igen lyder helt, helt anderledes.

Organisternes temperament og evner vil jeg berøre meget let og kun i form af en lille beretning om Schiøtz, der engang til en begravelse, som havde været umådelig langtrukket og præget af to lange taler, til kirkekolets undertrykte fnisen spillede kisten ud med en til lejligheden overdådig Mol-udgave af »Jens Hansens Bondegård«.

Ingen i følget reagerede dog, men de var vist faldet i søvn forinden ...

Skulle vi lige tage én til? En søndag formiddag var strømmen gået. Nu kunne to mand godt blæse orglet op med det forhåndenværende bælgmateriale, men Schiøtz havde set, at den lokale elektriker var mødt til gudstjenesten i stedet for at reparere, så han sendte i stedet 4 mand

over efter en salmecykel, som anbragtes midt i koret, umiddelbart foran elektrikerne! Efter første salme skred el-manden, og efter prædikenen kunne Schøitz indtage den korrekte orgelplads, og den sidste salme og udmarchen fik ikke for lidt!

Vi vil vende tilbage til denne CD ved en senere lejlighed.

DIMISSIONSTALE 1995 I SORØ KIRKE

Rektor Erling Kristensen

Nu er det hele overstået.

I sidder her som centrum på en dejlig festdag, med hvide huer, omgivet af pårørende og gamle soranere, der alle under jer og forstår jeres glæde over, at skolegang og eksamen er veloverstået. Veloverstået skal jeg love for - for rigtig mange af jer.

Måske undrer I jer over, hvor de mange års skolegang er blevet af. Er det ret længe siden, at I noget forknytte mødte op her for første gang?

Jeg er i hvert fald ikke i tvivl om, at for jeres forældre, bedsteforældre og os lærere er det lidt overraskende, at I nu sidder der for at tage afsked ikke bare med skolen, men også med et helt livsafsnit.

Og så skal der selvfølgelig festes over hele linjen. Mon ikke festen strækker sig over ti døgn. Det plejer den. I har i kalenderen sat kryds ved den 22. juni (det var Bulesoldet - det var i går), og I har sikkert også sat kryds ved den 1. juli, og så har I sikkert sat kryds ved alle de mellemliggende datoer. Vé den kammerats forældre, som får jer til sidst.

Det er forresten min afgjorte fornemmelse, at I ikke har forsømt noget i de tre forgangne år. Ikke forsømt at være unge og glade. **IKKE NOGET FORSØMT FORÅR HER.**

Jeg tror i virkeligheden, at mange af lærerne og forældrene er en lille smule misundelige på jer. Fordi I har det skægt, fordi I oplever en forfærdelig masse, fordi den autoritære kvababbelse, der plager den ældre slægtled, nu er en saga blot. Fordi I

kort og godt får så mange chancer og lever op til dem i fin stil.

I har nedbrudt skrankerne og gjort gymnasiet mindre afsondret, mindre selvhøjtideligt, mindre elitært og ophøjet end på min tid. I har gjort gymnasiet mere deltagende og udadvendt, og I har gjort det ved at deltage i aktiviteter uden for skolen, fx har mange af jer haft fritidsjob. Med øget ansvarlighed, modenhed, nu og da træthed, søvnighed og sløje karakterer til følge.

Jeg har oplevet - og det er ikke nogen talemåde; det er ikke noget, jeg står og siger hvert år, at det forgangne skoleår har været et af de mest givtige og opmuntrende for mig personligt.

Det begyndte med, at jeg fik et varmt og dejligt brev fra nogle af mine nye naboer på Forbygningen med elevrådsformanden (Laura) i spidsen, en uge før de kom tilbage fra sommerferie i august '94.

Det var 95'ernes egen ide at nedsætte STUD-95-UDVALGET. Det handlede om de mange kommende arrangementer for 3g'ere, som også brevskriverne fandt kunne trænge til en kvalitetsforbedring.

Vi fik et flot og tillidsfuldt samarbejde, som førte til fornyelser og forbedring af fx Overskæringen og Sidste Skoledag.

Det er nu op til os, der bliver tilbage, at sørge for, at dette positive og ansvarsbevidste arbejde nu bliver ført videre som gode nye traditioner.

Tak for jeres ansvarsbevidsthed og kva-

litetssans. Tak fordi I forstod og respekterede forhandlingernes første forudsætninger: indgåede aftaler holdes.

Men samtidig med det har I jo også været:

Skøre - kreative - opfindsomme, men samtidig ambitiøse og velorganiserede.

Jeg glemmer sent 3x's morgensamling, hvor de kom ind i festsalen udklædte som pensionister. Da satte sig ned og sang »I mormors kolonihavehus« med Jonas ved flyglet spillende naturligvis (det kan Jonas jo bl.a.) i tidens rytmer. Det var hylende morsomt.

Tak, fordi I også undertiden var skøre!

Det hævdes, at det faglige niveau i gymnasiet er dalet - målt med tidligere tiders gymnasium. Det kan godt være, men til gengæld er livskvaliteten sat adskillige takker i vejret. Den let hysteriske, klautrofobiske gymnasietilværelse er afløst af en nok så afslappet facon, hvor gymnasiet indgår som én komponent blandt flere.

Man kan alligevel høre psykologer sige om jer, at I er stressede.

De siger, at der er lange ventetider, hvis I skal i terapi, når I ikke længere kan klare det.

De siger, I forsømmer det sociale netværk, fordi I først og fremmest skal koncentrere jer om at overleve fagligt og økonomisk. Og de siger, at det er synd for jer. De siger, at I en gang imellem må tage en pause. De siger, at I ikke har tid til at blive kloge voksne og lære om livet i jeres studietid. Nogle politikere siger endog, at I er dummere og mere dovne end tidligere. Og at I er selvoptagne, og at staten forærer jer det hele.

Det skal I ikke tage jer af.

Jeg mener, I har udnyttet tiden godt i gymnasiet, mens I havde den.

I er langt bedre, end I lyder - det har I forresten fælles med Wagners musik.

Jeres generation kombinerer nemlig en række kvaliteter og værdinormer, som umiddelbart forekommer paradoksale - og som i hvert fald bryder med de kendte politiske mønstre.

Det skal jeg begrunde nærmere.

En ny frisk undersøgelse, som etnologen Maria-Therese Hoppe fra Institut for Fremtidforskning har stået for, viser, at:

Jeres generation er tydeligt præget af at være opvokset i netværk. I identificerer jer i betydeligt omfang med de værdinormer og det menneskesyn, der har skabt velfærdssamfundet, men I er samtidig parate til at tage de udfordringer op, som computerens internationale netværk giver.

I er mere positive over for fremtidens muligheder, end man normalt har gået og vænnet sig til var den typiske ungdomsholdning til fremtiden op gennem 80'erne.

I betragtning af, at det er jer, der nu skal tegne vores fælles fremtid, er det uægtelig gode meldinger.

Jeg ved godt, at *I naturligvis* som 80'ernes unge har kunnet skrive skolestile om fremtiden, præget af apokalyptiske visioner om teknologiske helveder, forureningskatastrofer eller andre maleriske science-fiktion scenarier. Men det siger jo åbenbart mere om jeres sans for at pejle jer ind på os midaldrenes forventninger til jer.

I er nemlig hverken fremtidsangste eller konfuse, som ofte har været karakteristikkene på ungdomsårgangene.

Det er *specielt* dejligt, synes jeg, at blive belært om - via Hoppes undersøgelse, at jeres generation generelt er indforstået med velfærdssystemet. Selv om I har en mere skeptisk holdning til den offentlige sektors effektivitet og til misbruget af velfærdssystemerne end befolkningsgennemsnittets.

Marie-Therese Hoppe konstaterer, at jeres generation er tolerante og antiautoritære. Hun kalder jer »grupperorienterede individualister«.

Hun konstaterer også en helt ny holdning til arbejdet.

Arbejdet er ikke en pinefuld nødvendighed, men en helt uundværlig del af et tilfredsstillende liv. I vil have arbejde, der er interessant og indholdsrigt. I vil være deltagere i et team, men venter også, at

arbejdspladsen forstår at respektere det allervigtigste i jeres liv: familien.

Hoppe vurderer ud fra jeres egenskaber og holdninger, at I er »skræddersyede« til det fremtidige arbejdsmarkeds krav.

Howdan er jeres generation kommet i en så unik overensstemmelse med samfundets fremtidige organisation og produktionsformer? Hoppes svar er, at I er blevet opdraget, udviklet, socialiseret af netop det danske velfærdssamfund.

I har tilbragt en stor del af jeres barn-dom i institutioner. I har stort set alle haft to forældre, der arbejdede ude. For jer har det været tydeligt, at arbejdet var en naturlig del af tilværelsen for både mænd og kvinder. Og I har lært at fungere i grupper af ligestillede. I er blevet påvirket af mennesker, der har formuleret sociale værdier som rettesnor. I har været vant til at modtage opfordringer og anvisninger, der kunne diskuteres - ikke ordres.

Det er dejligt, at jeres generation viser, at der ikke behøver at være nogen modsætning mellem velfærdssamfundets værdier og den fremtid, som internationalisering og teknologiudvikling giver form. Tværtimod. De er hinandens forudsætninger. Sine mange problemer og ulemper til trods har den danske velfærdsmodel heldigvis kunnet producere et konkurrencedygtigt menneskemateriale.

Engen teknologiangst her i form af økologiske drømme om en verden uden maskiner.

Jeres generation - netværks-generati-on - som er opvokset i netværk, identificerer sig i betydeligt omfang med de værdinormer og det menneskesyn, der har skabt velfærdssamfundet. Det samfund, som jeres bedsteforældre var med til at udvikle i efterkrigstiden, og som er beundret verden over, ikke mindst på grund af sit net til beskyttelse af mennesker med handicap og mennesker i nød.

Det er jeres opgave, fordi I jo tegner vores fælles fremtid, at udvikle egenskaber, som gør jer egnede til at deltage i en konstant omstillingsproces. Den nærmeste

fremtid i Danmark bliver nemlig præget af forandring og uforudsigelighed.

Jeg kan godt forstå, at I forventer jer meget af fremtiden. Der bliver heldigvis meget at gøre - og meget at gøre op med. Hold jer levende.

I vil møde personer, der synes at have været færdige i deres udvikling allerede, da de var i 20'erne. Personer, hvis faktiske udvikling var afsluttet endnu i deres ungdom. Deres holdninger, livsstil og facon ændrede sig aldrig siden. Masken er fundet, formen er stivnet. Der sker ikke mere. Man kan møde dem hver dag. De er meget kedelige.

Men der er heldigvis også sådan nogen som mange af jer, der altid er på vej, som udvikler sig bogstaveligt talt hver eneste dag. Folk, som er åbne for alle nye muligheder, og som ikke tillader alderen at stoppe for denne åbenhed. Mange af jer vil heldigvis fortsat tilhøre denne gruppe. Derfor er der god grund til at være optimistisk og tro, at det er en - ikke bare nødvendig - men også rigtig god ide at lade *netop jer* tegne vor fælles fremtid.

Brug jeres ressourcer på at fastholde en optimisme, som vil gøre de år, der kan blive de bedste i jeres liv, frugtbare. Simplethen fordi I er fulde af livskraft, optimisme og ubundethed.

For alt i verden: Lad være med at blive jernimusser før tiden.

Sørg for at holde jer levende.

Aldrig færdig - altid på vej.

Som sidste punkt i dimissionsprogrammet havde rektor foruden taksigelser til afgående lærere en del orienterende meddelelser. Vi har derfor valgt at bringe slutordene uforkortet, netop fordi man får et godt indblik i det arbejde, der foregår bag kulisserne.

Farvel til Marianne Randrup, Marianna Windfeldt og Karen Marie Reimann.

De har været årsvikarer i nogle år. De to skal nu gøre deres studier færdige. Marianne Randrup har fået fast stilling på Slagelse Gymnasium.

Jeg siger på skolens vegne tak til jer

alle for samvittighedsfulde og dygtige indsats. Særlig tak til Marianna for din meget engagerede indsats på kostskolen. Held og lykke alle 3 med, hvad I nu fortsætter med.

Vi har på skolen fået en ny ledelsesstruktur og en ny udvalgsstruktur.

Du har medført, at vi har nedlagt nogle specielle hverv og en række udvalg.

AV-udvalget trækker sig tilbage efter i et flot samarbejde med økonomiinspektør, datavejledere og andre at have næsten færdigindrettet det nye AV-værksted og EDB-forberedelseslokale for lærerne, indrettet med maskiner som i Datalokalet. Tak for et smukt resultat.

En meget dygtig indsats har Lars Kestrup udført som informationsmedarbejder. Der er nu nedsat et ledelsesudvalg, som har informationsvirksomheden som ansvarsområde. Det ledes af vores nye informationsinspektør Per Højland. Tak til LK for din indsats på dette område. Ideen var min også, at det skulle være dig, der tog sig af det. Du har gjort det samvittighedsfuldt og flot.

Udviklingsudvalget er godt i gang med sit vigtige arbejde. Tak til jer alle incl. eleverne, som har medvirket til at få det vigtige og følsomme arbejde sat i gang på en kvalificeret måde. Studievejlederne har allerede reageret på en måde, som må kunne danne model for, hvordan vores spørgeskemaundersøgelser skal bruges.

Tak for et godt samarbejde med lærernes repræsentanter i samarbejdsudvalget. Vi har fået lavet en ny husaftale, som vi i fællesskab skal have til at fungere på en god måde.

Tak til kostinspektionen, som har et ganske særligt vigtigt og vanskeligt arbejdsområde. Det er et velfungerende team, som i loyalitet over for de trufne aftaler trækker på samme hammel.

Tak til meget høj grad til vores afgående boginspektør. En meget flot og stor indsats, har du udført, Olav, i de efterhånden mange år, du har varetaget jobbet. Du har også taget dig af den edb-mæssige styring af depotet, og du har i diverse forsamlin-

ger gjort lidt kedelige, men nødvendige informationer hylende morsomme.

Heldigvis beholder vi dig til en anden stor og vigtig opgave, nemlig sammen med Erik Keldsted Jensen at passe på vores fine edb-park. Og sikke et datalokale I har fået op at stå.

De, der her tror, at Avlsgården er kommet i orden af sig selv, kan tale med vores energiske, engagerede og meget iderige musik- og billedkunstlærere. I har vel næsten fået lokaler, som I ville, men det har været et kæmpearbejde, I har udført.

Tak for den meget store og flotte indsats, resultatet kaster glans over skolen mange år frem.

Tak også til jer med Arne Gjerum i spidsen, der var med til at give skolen kreativt leben op til og under skolekomedien.

Til sidst tak til mine nærmeste medarbejdere i Ingemanns Hus. De 5 mere end almindelig dygtige damer. I spiller alle en hamrende stor rolle for skolens daglige liv.

Så føler jeg behov for især i år at takke Jon Villadsen. Vi trækker hårdt på dig alle sammen. I år har du ud over det almindelige, som er mere end normalt med alle de byggesager, vi har haft i snart mange år, skullet planlægge flytning og indkøb til vore nye afdelinger i henholdsvis Ingemanns Hus og Mølbechs Hus. Sommermøderne, som også i år ligger sommeren igennem, har du et imponerende tag i. Disse arrangementer giver skolen megen god omtale. Tak Jon (og en meget personlig en) for din store daglige indsats for skolen.

Ellers vil jeg til allersidst her officielt byde velkommen til den nye ledelsesgruppe. Torben Jensen som ledende inspektør og stedfortræder for mig (jeg har allerede efter 2-3 måneder fundet ud af, at det er en mere end almindelig rigtig ansættelse, den vi foretog, da vi ansatte dig pr. 1/4, Torben). Per Højland og Mette Mieritz skal jeg heldigvis fortsætte det fine samarbejde med, og Anne Friis træder ind i gruppen pr. 1. august som undervisningsmiddelinspektør. Jeg tror, vi får et godt

team: Jeg kan love jer andre, at vi er klar over; at det er vigtigt for skolen som helhed, at det lykkes.

Men kort sagt: **Tak alle sammen for et godt samarbejde om de mange vigtige sager på den gamle skole.** Velkommen til et nyt år. God sommerferie.

Om dæmonien i trykfejl

Alle fransk-kyndige, der har læst den franske udgave af »Jeg veed et Sted« i sidste nummer af nærværende publikation, er utvivlsomt stødt på vrøvlverset »La vague soupire sous les coups l'aviron«. Den meningsnedbrydende »l'aviron« skulle naturligvis have været d'aviron. Jeg beklaget meget fejlen, som er min egen, da jeg selv ved korrektur har haft chancen for at opdage den, men desværre har oversat den.

Denne fejl ærgrer mig usigeligt, da det, der er trykt, nu engang aldrig kan ændres.

Da jeg de sidste 25 år har skrevet ting, som er blevet trykt, er jeg ikke ubekendt med trykfejl. I den første bog, jeg oversatte for et bestemt forlag, havde man sat en anden oversætters navn på! Trykfejl følger en egen kaotisk lovmæssighed: Når man udrydder to af slagsen, er der tendens til, at en tredje kryber ind i teksten helt af sig selv. Dette er en form for dæmonisk Jantelov: »Du skal ikke tro, du kan trykkes fejlfrit«. Murphys Lov presser sig også på her: »Aldt, hvad der kan staues forkerdt, vil blivø stauvødt forkerdt!« Exorcisme ville her være på sin plads. Hver gang!

Vi bringer hermed hele den franske udgave igen med mine beklagelser.

C'est un endroit

C'est un endroit que j'aime depuis très longtemps,

Son nom restera toujours dans mon cœur
Entre les prés en fleur les poissons jouent
La grive chante au bord du lac dormant;
Le canot passe doucement sous le site
La vague soupire sous les coups d'aviron
Le cerf si fier s'y réfléchit dans l'onde,
Lorsque la lune transforme la nuit en jour.

Tatzelwurm.

Realister årgang 1955:

Jubilæumsmøde den 25. juni 1995

Vedlagt fremsendes billede af tilstedeværende realister årgang 1955.

Fra venstre mod højre: Finn Ejlersen, Alfred Pedersen, Laust Clemmensen, Niels Bent Jacobsen, Peter Axelsen, Henrik Holstein Jensen, Flemming Westerbjerg, Aage Rørbæk, Gert Elmark og Flemming Lehn.

Fraværende var: Niels Ebbe Christiansen, Mogens Erik Friis-Pedersen, Jens Leth Hansen, Henning Tuxen, Niels Werner, Eigil Horne, Frederik Boserup.

Efter en frokost på Hotel Krebshuset med lektor *Steffen Rasmussen* blev der foretaget en rundgang på skolen v/ lektor *Steen Jensen* og et kort besøg i Akademi-haven.

Skulle der være nogle, der kender til de fraværendes nuværende opholdssteder, bedes dette venligst meddelt til:

Flemming Lehn (R 55),

Fru Ingesvej 18,

4180 Sorø.

Projektleder *Kim Øxenholt*, Holst & Søn Reklamebureau as, har netop modtaget Handelshøjskolernes censorkorps' særlige pris:

HD-afsætningsprisen 1995

for sin hovedopgave »En markedsføringsplan for nyere dansk billedkunst«.

Opgaven blev skrevet i forbindelse med HD-studiet ved Storstrøms HandelshøjskoleCenter, Nykøbing Falster.

Kim Øxenholt blev nysproglig student fra Sorø Akademi i 1981.

Censorerne afgav følgende begrundelse:

Opgaveløser har i sin besvarelse behandlet markedsføringen af moderne kunst på en måde, som er brugbar for kulturministeriet såvel som for eventuelle galleriejere. Han har på overbevisende og kompetent vis demonstreret sit kendskab til og anvendelse af HD-værktøjskassens indhold af teorier og metoder til løsning af dette særdeles vanskelige og komplekse afsætningsproblem. Censorer og lærere er derfor enige om følgende

konklusion:

- Dette er godt HD-håndværk -

På censorers og læreres vegne

Cai F. Christensen,
Studieleder.

Bjørn Brunstads tanker

Efter at have deltaget i 50-års jubilæet for min årgang kom jeg til at tænke på de arme stakler, der ikke rigtigt ved, hvor de hører til, nærmere betegnet de elever, som af en eller anden grund forlod skolen i utide.

Elever, der kun har gået på akademiet i kortere tid, har ofte vist sig at være særdeles gode soranere, det har vi da set eksempler på, men jeg kunne tænke mig, at en blufærdighedsfølelse afholdt visse fra at dukke op ved disse lejligheder. Jeg savnede tre fra mellemskolen, den ene afsluttede med mellemskoleeksamen efter fire år på skolen.

Jeg savner en hjernetrust, der kan finde på en eller anden form for vejledning til sådanne elever, så at de føler, at de trygt

kan deltage. Nogle af dem er måske medlemmer af Soransk Samfund og dermed læsere af dette udmærkede blad - så af den grund tryk endelig den eventuelle beslutning i bladet.

Til slut, hvad er per definition en god soraner? Er der mon nogen, der har tænkt på, at lille Esther faktisk skrev en god dimissionstale, tankevækkende og passende til vore moderne tider.

VALE.

Med soranerhilsen

Bjørn Brunstad (R 45),
Ved Sønderport 15, 3. tv.,
2300 København S.

Kære hr. redacteur!

Til venlig optagelse i bladet følger nedenstående oversættelse til latin af *J. C. Hauchs Sorøsang*, vers 1 - som foreslået af *Kiesow* i forrige nr.

Med TAK og venlig hilsen

Svend Vestergaard.

J. C. Hauchs Sorøsang vers 1 in Latinum vertit *S. T. Vestergaard* (S '35).

Illam amavi diu regionem,
id nomen mihi numquam moritur,
qua ludit piscis inter prata florum,
ad lacum lenem canit merula,
et linter lente labitur sub terram,
dum unda gemit remi pulsibus,
in aquae speculo se spectat cervus,
in diem mutat noctem lunae lux.

- - -

PS. Oversættelsen følger samme metode som af *Kiesow* anvendt i forrige nr. - altså så vidt muligt ordret og efter metrum, men uden øvrige poetiske ambitioner.

OBS! - OBS! - OBS!
CRICKETKAMP
Den 19. september kl. 10
Skolen ctr. Gl. Soranerne!!!

55-års jubilarer i Sorø

Den 23. maj 1995 havde vi sat hinanden stævne i Sorø. Denne gang med ledsagere (M/K).

Af den glade flok på 39, der i 1940 forlod skolen som studenter, er vi nu 21 tilbage. 8 måtte desværre melde fra, hvoraf 7 dog allerede nu har givet tilsagn om at møde op i år 2000 - hvis Gud vil. Udover de 13 deltog *Mogens Harder* (R 38), som startede på Vænget i 1933 sammen med nogle af os, og *Inge Lyngmann* (S 41), som startede i Ig sammen med os.

Først nedlagde vi en blomst ved mindetavlen på Stengangen, hvor *Schäffer* med nogle velvalgte ord mindedes *Steffen Johansen* og *Hans Henrik Gottschalck*, der hørte til vores årgang.

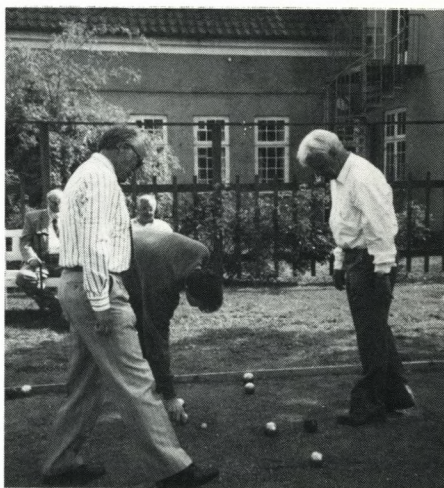
Derefter den traditionelle fotografering på stentrappen, hvorefter akademigartner *Niels Treschow* overtog »flokken«, og med sin indsigtfulde viden viste os rundt i akademihaven.

Jon Villadsen var sat på til at vise skolen frem. Det gjorde han virkelig fremragende og professionelt. Specielt de nyindrettede skolelokaler i avlsbygningen gjorde et stærkt indtryk.

Fremvisningen i kirken blev foretaget af *Saxtorph*. Hvad den mand som historiker ikke ved om kirken, er ikke værd at vide. Til vores store fortrydelse måtte han desværre af tidnød begrænse sig, da kirken skulle lukke kl. 16.00 præcis.

Så skulle vi indvi den nye Petanquebane ved hundegården i en match mod et udvalgt hold af skolens elever under ledelse af *Lis Melbye*. Det blev en spændende match, hvor begge hold på grund af deres store entusiasme og begejstring efter referentens opfattelse måtte erklæres som vindere. De gamles anfører *Erik Riis-Olsen* - mellem venner KATTEN - overrakte under stor værdighed et sæt petanquekugler til skolens bedste spiller *Thais Sthougård* (3g), der virkelig udtrykte glæde over at blive valgt. Det var en stor oplevelse for os på denne måde at komme i kontakt med skolens elever.

Derefter gik turen til Vænget, hvor *Jens*

*Brdr. Riis-Olsen på banen!
Bemærk brandtrappen på gymnasiebygningen i baggrunden!*

Thomsen ventede og viste de nyindrettede kontorlokaler for Stiftelsen frem. Det var virkelig et besøg værd.

I middagen på Støvlet-Katrine deltog til vores store glæde tre af vore gamle lærere, *Stevns-Hansen*, *Hjarnø-P.* og *Pihlkjær*. *Begtorp* holdt bordtalen, *Katten* talen for damerne, og som årgangens soraner 1995 modtog *Ellen Wedel Bergs* minde- og vandrepokal (2 flasker soranerrødvin). Den ene til eget brug, den anden til opbevaring og uddeling i år 2000. Under kaffen blev den gamle konfirmationskantate afspillet. *Hjarnø-P.* sang også med.

Alt taget i betragtning en vellykket dag, og deltagerne vil benytte lejligheden til at takke *Niels Treschow*, *Jon Villadsen*, *Lis Melbye* og *Jens Thomsen* for deres store hjælp til gennemførelsen af arrangementet.

Den næste dag var sat af til en formiddagsgåtur omkring søen. 14 deltog, hvoraf dog kun 2 fuldførte, mens resten blev samlet op på en forplejningsstation ved Ægir. Stemningen var god, og munterheden blev større, da det viste sig, at det var en privat have, vi havde slået os ned i. Enkelte gik tilbage til Postgården, medens resten blev transporteret i bil.

På Postgården blev 3 tilbage og spiste frokost med tilbehør, før de endelig tog hjem. Vejret var strålende solskin begge dage.

Til underretning kan jeg oplyse, at middagen på Støvlet-Katrine må bedømmes til -5 kokkehuer. Den var præget af brudte aftaler, mad, der langt fra levede op til forventningerne og også afveg betydeligt fra det bestilte samtidig med en nærmest uforskammet betjening. Derimod var prisen i top.

Opholdet på Postgården, der lige er blevet overtaget af et ungt ægtepar, var til gengæld en behagelig overraskelse. God mad og en sublim betjening. De to unge mennesker fortjener at blive støttet fremover i deres forsøg på at rette op på det gamle konkursbo.

Det kan anbefales, især når der er tyn- det ud i rækkerne, at tage ledsagere med. De er ikke så forskellige, som vi tror. Det kan ligeledes anbefales at flytte jubilæumsfester væk fra selve translokationsdagen. Så har man også Sorø mere for sig selv.

Referenten.

Kontrollant-gruppen: Saxtorph, Pærregaard og Palludan betragter spillet i op- højet ro.

55-års jubilarene:

Forreste række: Nanna Gjør, Ellen Vedel, Inge Lyngmann.

Bagest, i rækkefølge: Mogens Harder, Fr. Windfeldt, Kn. Højgaard, Per Lind, Peer Pærregaard, Bent Hallager, E. Riis-Olsen, Jégvan à Lad, Valdemar Begtorp, Mogens Schäffer, Niels Saxtorph, Knud Riis-Olsen.

Begtorps tale til 55-års jubilarene

Kære tidligere lærere

Kære gamle skolekammerater

Kære ledsagende koner og mænd

Vi var en meget større flok, da vi i juni 1940 forlod Sorø Akademi. Vel godt over det dobbelte af i dag.

Besættelsen af Danmark var sket blot 3 måneder forinden, og de barske krigsår, der fulgte, gjorde *det første indhug*. Og som det desværre er naturligt, er de forløbne 55 år - og da navnlig de senere år - *ikke gået sporløst* hen over den glade flok fra 1940.

Sådan er jo nu engang livet, men det har gjort ondt, hver gang vi erfarede om en ven og kammerat, der forlod os.

Tilbage er så denne lille flok, som er kommet sammen her i dag, og dem, der af en eller anden grund ikke kunne være med.

Men når dette er sagt, så er jeg både opmuntret og glad for, at vi er så mange. 55 år er jo rigtig mange år, og jeg synes, at der er grund til at *værdsætte og takke* for det initiativ, som *Per Lind, Saxtorph* og *Schäffer* har taget til at samle os.

55 år er jo ikke noget rigtigt jubilæum, og jeg husker, at vi i forbindelse med 50-års jubilæet drøftede, om vi skulle mødes efter 5 års forløb - altså i år. Jeg var selv egentlig imod det, men blev faktisk glad, da jeg fik *Per Linds* brev om et 55-års møde.

Vi har jo alle skolekammeraterne så nogenlunde samme alder, og vi har nok gjort den erfaring, at de 5 år, der er gået siden sidst, er forsvundet lynhurtigt bag os, men de kommende 5 år synes uendelig lang tid.

Så det var rigtigt set af jer tre - og tak skal I altså have.

Det skulle jo også nødtigt gå os, som jeg så i en tegneserie på den tid, da vi fik mødeindkaldelsen - jeg tror, det var Poeten i Berlingereren, men det var i hvert fald to alderstegne herrer, der følges hen ad gaden: »Ved 25-års jubilæet var vi i Tivoli. Da vi

havde 50-års jubilæum var vi på d'Angleterre. Da vi havde 60-års jubilæum, var vi hos den anden«!

Det er også rigtigt set, at vi skulle ledsages af vore koner og mænd. Vi er jo uadskillelige i livets andre forhold, så hvorfor skulle vi skilles ved denne festlige begivenhed.

Jeg bemærkede også med misundelse, at nogle af jer allerede for 5 år siden havde taget ledsager med.

Og så har vi den glæde - *og det er en meget stor glæde* - at vore gamle lærere *lektor Hjarnøe-Petersen, lektor Pihlkjær og lektor Stevns-Hansen* er med her i aften.

Det gør ligesom tidsforløbet - de 55 år - mindre og giver en kontinuitet - *en forbindelse til fortiden, som føles rigtig og god*.

Rammen var Akademiet, men indholdet var lærerne og eleverne. Og det er denne kombination af gode lærere, elever og herlige rammer, der gør, at vi føler os uløseligt knyttet til vor skoletid.

Hvordan er det så muligt at samle en - trods alt - så stor kreds af mennesker, der dybest set ikke har andet tilfælles, end at de for 55 år siden udgik fra samme skole?

Ja, det kan der da være flere meninger om.

Spørger vi de gymnasiaster, vi så i dag og hvoraf nogle om en måneds tid udgår fra skolen, betragter de os sikkert som en samling oldgamlinge, som nu ikke har andet tilbage end nostalgisk at svælge i en svunden ungdomstids lyksaligheder.

Men det er jo ikke sandheden - i hvert fald ikke hele sandheden.

Sandheden er nok noget mere positivt: Nemlig en glæde over at *være ældre og med, hvad alderen indebærer*.

En glæde, der *forstærkes* ved erindringen om en god ungdomstid og måske har sin baggrund heri.

Ja, som jeg sagde, der kan være flere meninger herom, men sådan føler jeg det.

Der er da også adskilligt, som ikke er glædeligt ved at blive ældre, men skub det til side og se på *de glæder, der også er der*.

Tænk engang på glæden ved det overblik over de mange år, som vi har fået:

Vi gik i skole 20'erne og 30'erne - en helt svunden tid for yngre mennesker. For vore forældre var det sikkert en svær tid med kriser og små midler, men for os var det en fredelig og rig tid, som var præget af noget, som vi senere skulle komme til at savne: Tid nok.

Vi var unge i krigens år og i efterkrigs-årene. Vi husker disse år. De står præget på vore nethinder, for det var i disse år, vi stred for at blive til noget.

Vi har været vidner til verdenshistoriske begivenheder, som det kun er få beskåret at opleve. Begivenheder på godt og ondt. Tænk blot på Europas sønderlemmelse efter krigen med Berlinmurens opførelse og »Den kolde krig«, der fulgte med. Men også på murens fald og en begyndende ny tid for Europa.

Det er da erindringer på godt og ondt, men jeg synes, det giver en personlig tilfredsstillelse at kunne skue så langt tilbage og så vidt omkring. Jeg kalder det en glæde.

Og hvad kan vi så bruge dette til - dette overblik og den erfaring?

Vel ikke ret meget.

Vore børn og børnebørn lytter høfligt, men bliver fjerne i blikket, når vi taler om det.

Vi kan da bruge erfaringerne til at give råd.

Men hvem interesserer sig for vore råd?

Er det ikke sådan, det gamle ord lyder: »Til råd er gubben en herlig gæst, men unge øjne, de ser nu bedst«.

Nej, den glæde, vi har ved årenes overblik, det er en personlig glæde, men det bliver den ikke ringere af. Hvis vi ikke netop beskæftiger os med historieskrivning eller biografier, så dør disse erindringer med os, som det sker for hver generation.

Men vi har haft glæden.

Den største glæde ved at nå så vidt, har jeg ikke nævnt.

Og den fører tilbage til vore ungdomsår her i Sorø. Årene i 30'erne var en tid uden

jag. Vi nåede det, vi skulle, og der var *tid nok*.

Nu, hvor de fleste af os - og det gælder da i hvert fald nok skolekammeraterne - har trukket os tilbage fra arbejdsmarkedet, *har vi fået den tid tilbage*.

Vi har fået tid til at beskæftige os med det, vi egentlig altid havde lyst til, men ikke kunne nå. Når der er en opgave, der skal løses, er det ikke vigtigt, om det sker i dag eller i morgen. Måske er det slet ikke vigtigt at løse den.

Lad mig her citere Kumbel. Man kan som bekendt ikke holde en tale i Danmark uden at citere Kumbel:

»Alt det meget ingen når
gråner mange men'skers hår
Glæd dig alt hvad du formår
over alt det lidt du når.«

Man kan vel sige - og det vil jeg slutte med - at *vi her i vor 3. alder har fået den tid tilbage, som vi mistede efter vor skoletid*. Og at vi også har fået den distance til

ESTHER

CAFÉ & RESTAURANT
Østergade 3 · DK 4180 Sorø
53 63 41 14

problemerne tilbage, som vi havde i vor ubekymrede Sorøtid.

Ringene er sluttet. Og det er jo slet ikke så galt!

Kære, gamle soranere, hvortil jeg også henregner vore lærere og i dagens anledning også de øvrigt tilstedeværende:

Lad os som en hyldest til vor skoletid og til Sorø Akademi råbe et leve og drikke en skål.

Må ånden fra Sorø altid præge os.

3 lange og 3 korte og suset fra Søskenven.

Og lad os så traditionen tro synge »Jeg veed et sted«.

Kære Morten

Var til super 40-års jubilæum den 23. juni: dimission, frokost på Postgården (med damer!), koncert i kirken med *Michala Petri/Knud Vad*, bålfeest ved søen - og Nachspiel! En god oplevelse - blandt andet, fordi vi havde inviteret damerne med i modsætning til 10-års og 25-års jubilæet.

Ulykkeligvis kan jeg ikke sende dig fotos, idet der mig bekendt ikke blev taget ét!

Jørgen Petersen - dyrlæge i Kerteminde og aktiv i Fyns-kredsen - havde medbragt et (begrænset) antal eksemplarer af *SORANER SANGBOGEN*, udgivet af Soransk Samfund i 1951! Vi forsøgte virkelig at få stemmerne til at klinge under frokosten, men der var en alvorlig mangel:

Flertallet af os kendte faktisk ikke flertallet af sangene! Som 40-års jubilæer forlod vi skolen i 1955 - altså fire år efter udgivelsen af sangbogen! Udvalget af sange må givetvis være foretaget af gamle soranere, der på det tidspunkt havde holdt deres 40-års jubilæum! Udvalget bærer præg af at være en kende altmodisch - for at sige det pænt.

Flere sange fra vores årgang (1948-55) glimrer ved deres fravær - blot for at nævne et par stykker: For eksempel »Gaudeamus igitur« og »Når vildgåsen larmer Valborgs Nat«!

Er det ikke på tide, at sangbogen revideres - eller opdateres, som det hedder i dag? Har du eller andre tidligere hørt lignende kommentarer? Ingen på vores hold ønsker at kassere den 'gamle' sangskat! Vi er ikke fortalere for, at alle de gamle sange skal skrottes - men der kan uden tvivl luges ud i bedet! Så bliver der plads til at plante nogle nye vækster.

Med venlig hilsen

Jan Stoltz-Andersen
(nysproglig 1955).

Kære Fylle m. fl.!

Vi er godt klar over, at sangbogen ikke længere lever op til de krav, som både yngre og ældre for den sags skyld kan forlange af et værk, som tilgodeser alle årgange mest muligt. Da det tilsyneladende er blevet populært at synge igen, og da man i hvert fald stadig kan i Sorø, vil vi nedsætte et hurtigtarbejdende udvalg, der kan barsle med et udkast inden årets udgang, og i løbet af vinteren vil vi se at få en lille sag sat på tryk. I udvalget vil vi søge at få en yngre sangpædagog fra skolen med - så er de advaret på forhånd!

Tak til Fylle for at bringe spørgsmålet op!

Red.

SAAB
Oldtimers
Specialbiler

SAAB 96 og 99
totalrenoveres
og
sælges med garanti

NIELS THIELE
Automobiler
3660 Stenlose
Tlf. 42 17 00 72

Soranerfrokost den 1. juni 1995

Følgende soranerkammerater deltog i kol-
lationen: *K. Hauerslev* (23), *Peter Waag-
stein* (31), *Børge Sevaldsen* (32), *Tholl*
(33), *Poul Nielsen* (34), *Jógvan á Lad*,
Mogens Schæffer, *Per E. Lind & Niels M.*
Saxtorph (40), *Inge Lyngmann & Jytte*
Pedersen (41), *Jørgen Klysner* (43), *Arne*
Krog (46), *Morten Nørsgaard* (54), *Car-*
sten Vagn-Hansen (56), *Niels-Ulrik*
Kopp (58), *Carsten Mikkelsen* (57), *Poul*
Andersen (60), *Hans Kiesow*, *Tatzelwurm*
genannt (73).

Morten Nørsgaard, der blev helt euforisk af at synge, mente, at man ikke burde udlove bank, og i hvert fald ikke Færø-bank til nogen, medmindre man var masochist. *Saxtorph* meldte sig dog straks som sadist: »Slå mig«, sagde masochisten. »Nej!«, svarede sadisten, thi han var en rigtig sadist.

Morten kom med nogle efterretninger fra skolen. 5. maj blev der afholdt en stemningsfuld højtidelighed med engageret elevdeltagelse og en smuk tale af *Saxtorph* i forbindelse med kransenedlæggelsen ved mindepladen for de afdøde soranerkammerater. 55 års jubilæet blev afholdt den 23. maj. De var 13 gamle soranere plus påhæng. Alt gik fint med glimrende vejr, diverse omvisninger, og en festlig boule-konkurrence til ære for de jubilerendes besøg.

Snart var det tid til at høre dagens gæstetaler, som var Danmarks Radios P2's radio-læge, *Carsten Vagn-Hansen*, der også har mange andre jern i ilden, blandt andet som redaktør af bladet *Helse*.

Carsten lagde behårdt ud med at sige, at læger efter hans mening er sundhedsfarlige. Dette sandsynliggjorde han ved at pointere, at middelalderetiden er faldende - den er nu 70 år, som den også var i 1840. Dette er der ifølge *Carsten* adskillige grunde til, deriblandt rygning, som *Carsten* hævder gennemsnitlig koster 13 år af ens liv. *Carsten*, der efter han er fyldt 50, er holdt op med at praktisere og nu kalder sig handelsrejsende i sundhed, mener, at

den ringe middelalderetid også skyldes folks indstilling til sygdom, kur og læger.

Ved krig og andre »lægeløse« tilstande falder dødeligheden, hvilket *Carsten* eksemplificerede med en statistik fra en lægestrejke i Israel, der støttede hans påstand: Når man ikke kan komme til læge, passer man bedre på sig selv. *Carsten* bryder sig ikke om begrebet »livskvalitet«, som han mener er noget vrøvl, da alt liv har kvalitet.

»Sundhed er en helhed«, fastslår *Carsten*. »Det består i at have det godt med diverse ting, såsom ens liv, arbejde, sind og kultur«. Man bør undgå stress. Mange mennesker har ifølge *Carsten* både deres almindelige arbejde samt sort-, hjemme- og måneskinsarbejde. »Og hvem kan overleve det i længden?«, spørger *Carsten*, der anbefaler, at man tager sig god tid hjemme og erkender, at der er andre værdier til end arbejde.

Meditation/afslapning er meget vigtig. Hvis man mediterer i mere end 5 år, kan man måle, at kroppen biologisk ikke ældes nær så meget, hævder *Carsten*, der også talte om, at der findes en universal intelligens af gensidige påvirkninger blandt levende væsener. Dette kunne man se af forsøg med rotter, mente *Carsten*, der pointerede, at hver ny generation af rotter klarede labyrinten bedre. Ikke nok med det, tilsyneladende kunne de også kommunikere fra kontinent til kontinent, da de første forsøgsrotter, man lod prøve labyrinten i Skotland og Australien klarede sig lige så godt, som de senest testede rotter i USA. *Carstens* konklusion på disse undersøgelser er, at der findes en »verdensudbredning af kommunikation uden kommunikationsmidler«. *Carsten* citerede også en lignende konstatering vedrørende kartoffelvaskende, japanske aber, der pludselig havde efterlignere op til 700 kilometer væk fra den strand, hvor de plejede at tvætte deres aftensmad. *Carsten* hævdede endvidere, at bøn og meditation mod vold virker, og at der var eksempler på fald i voldsstatistikken på 80 %.

Carsten gik over til at fortælle om det

problematiske i visse tilfælde af læge/patient-forhold, idet han mener, at nogle læger uddeler for megen medicin i stedet for at fortælle folk, hvordan de kan helbrede sig selv uden piller. »Bliv undersøgt nok, så kan du få alle de sygdomme, du vil have«, siger Carsten, der mener, at livslyst og selvaccept er nogle af de vigtigste i et menneskeliv. Selvaccept opnås bedst ved at gøre noget for andre. En anden side af samme sag er, efter Carstens recept, at bede nogen om hjælp. Dette er en gave til vedkommende. Dermed udtrykker man, at vedkommende er et værdifuldt menneske, som man giver sin tillid.

Det vigtigste i denne holistiske verdensopfattelse er den sjælelige sundhed, den værste fjende af alle er meningsløsheden. Men den må man aldrig henfalde til, mener Carsten: »Der er en mening«.

Man skal arbejde efter mål, synes Carsten, idet man kun kan tage det med sig, man selv har givet væk. Carsten afsluttede sit uortodokse foredrag med et mindre causeri om nærdødsoplevelser og reinkarnation.

Og, som Carsten afsluttede, »Har man først fået døden på plads, frigøres man både fra livs- og dødsangst«.

Som det nok fremgår, var det en større mundfuld, Carsten bad os sluge, og det var da heller ikke alle, der var parate til at tage alt, hvad Carsten sagde, for gode varer. *Saxtorph* udbrød i hvert fald spontant: »Sikke noget sludder«!

Blandt de mange tankevækkende ting, Carsten fortalte, var det faktum, at rødvin indeholder respiratol, et stof, der sænker den dårlige kolesterol og fremmer den gode. Efter mange års samkvem med mange soranere er undertegnede vis på, at dette i hvert fald er en mundfuld, man kan få langt de fleste til at sluge.

Så skål, Carsten, og tak for et spændende og anderledes foredrag.

Venlig hilsen til alle

Tatzelwurm.

Runde fødselsdage i oktober 1995

1. Cand. polyt. Hagen Hasselbalch (f. 15, S 33), Højagervej 20, 2942 Skodsborg.
1. Vicedirektør Gert Knøvl (f. 10, S 29), Christianshavns Torv 2, 5., 1410 København K.
1. Kontorchef Hans Henning Scherfig-Jensen (f. 25, S 44), Skyttevænget 17, 6800 Varde.
3. Afd.ing., HD Hasse Gösta Mortensen (f. 45, R 62), Søndergårdsvej 6, 4320 Lejre.
4. Kirsten Adolphsdatter Andersen (f. Sørensen, f. 45, S 65), Sølvagervej 9, 4293 Dianalund.
4. Overlæge J. Eilif Joensen (f. 15, S 34), Kærmindevej 27, 7400 Herning.
5. Direktør Carl Aage Christensen (f. 35, S 54), Kajerødvej 170, 3460 Birkerød.
8. Skolepsykolog Holger Jacobsen (f. 20, R 37), seneste, kendte adresse: Kastanieallé 51, 6000 Kolding.
10. Jørn Lønstrup Sørensen (f. 45, S 65), Thorvaldsensvej 15, st.th., 1871 København C.
13. Lektor, mag. scient. Svend Erik Hansen (f. 35, S 54), Tygestrupvej 26, Vilsted, 4180 Sorø.
14. Plantageejer Erling Hjort Engstrøm (f. 20, S 39), Liselund, Skælskørvej 6, 4180 Sorø.
14. Ebbe Karlshøj (f. 45, S 64), Buddinge Hovedgade 299, 2880 Bagsværd.
14. Overlæge Palle Kristjansen (f. 20, S 38), H. C. Andersens Boulevard 42, 1553 København V.
16. Ove Julius Splittorff (f. 45, S 64), Pandbjergvej 55, 4800 Nykøbing Falster.
19. Amtmand Niels Elkær-Hansen (f. 15, S 34), Vang 28, 3790 Hasle.
19. Korrespondent Poul Nielsen (f. 15, S 34), Strandhavevej 28 st., 2650 Hvidovre.
20. Grosserer Carl Kristian Bohn (f. 10, S 28), Sønderdalen 35, st., 2860 Søborg.

20. Vognmand Troels Vest Hansen (f. 45, S 65), Danhaven 6, 2500 Valby.
20. Bent Nielsen (f. 45, S 65). Soransk Samfund kender ikke fødselarens adresse.
20. Cand. phil. Erik Wielandt (f. 05, S 23), Gl. Frederiksborgvej 13, 3400 Hillerød.
21. Underdirektør Finn Clausen (f. 35, S 54), Kofoed Ankers Vej 25, 3060 Espergærde.
21. Cand. mag. Holger Just (f. 35, R 53), Malenevej 4, 3060 Espergærde.
22. Direktør, merkonom Chr. Ove Bisgaard (f. 45, M 61), Urtehaven 23, 4300 Holbæk.
22. Konsulent Orla Werner (f. 00, '18), Bakkediget 7, 2970 Hørsholm.
23. Poul Gersling (f. 35, S 54), 83, The Esplanade, Cromilla, N.S.W., Australien.
24. Fuldmægtig, cand. jur. Peter Rudbeck (f. 25, S 45), Platanvej 6, 12. tv., 1810 København V.
26. Skoleinspektør Ejvind Fausø (f. 20, S 39), Park Allé 17, Assentoft, 8900 Randers.
28. Kreditchef Peer Kasten (f. 20, R 37), Vejlesøparken 1/720, 2840 Holte.
29. Civilingeniør Jørgen Michael Ambye (f. 45, S 65), Klostergaardsvej 21, 3500 Værløse.
29. Boghandler Otto Schousboe (f. 10, R 28), Dr. Abildgaards Allé 10, 1. tv., 1955 København V.
31. Knud Lægning (f. 10, '24), Kertemindegade 3, 2100 København Ø.
31. Billedkunstner Niels Jesper Tryde Munch (f. 45, S 65), Skindergade 2C, 1159 København K.
31. Forskningsleder, cand. scient. pol. Erik Fellenius Nordahl Svendsen (f. 45, S 64), Kochsvej 11, st., 1812 Frederiksberg C.

Oplysninger og rettelser meddeles til civilingeniør Poul Andersen, Jægerhusene 41, 2620 Albertslund, tlf. 42 64 50 70.

Niels Ulrik Møller

26/12 1918 – 17/4 1995

Han var født og opvokset i Sorø som yngste søn af telegrafbestyrer Knud Møller og hustru Ellen. Allerede som skoledreng først i trediveerne interesserede han sig for alt i naturfund. Det var ikke så lidt, han havde samlet sig på hyldeerne i »legehuset« på Trautnersvej: sneglehuse, biller, flinteredskaber og især kasser med sommerfugle. Det er de sidste, der blev hans store interesse gennem livet.

Efter eksamen fra Sorø besluttede han sig til at læse til farmaceut. Det blev først Ringsted Apotek som discipel. Under studierne i København meldte han sig i 1939 ind i Entomologisk Forening og deltog i møderne der. Efter endt 1. del var han pludselig arbejdsløs. Det generede ham åbenbart ikke - han tog arbejde først som tørvearbejder (sikken stand han kom hjem i!) og senere som rejsende i papir. Han fik dog snart arbejde på apoteket i Ringe, hvor han traf sin kone Ruth, med hvem han fornylig holdt guldbryllup. Færdiguddannet kom han til Lemvig apotek, hvor han var i 16 år, hvorefter han kom på sin rette hylde som medicinalrejsende i Nordjylland for Løvens Kemiske Fabrik i ikke mindre end 24 år.

Interessen for sommerfuglene resulterede i en stor samling. Han stiftede for 24 år siden Nordjysk Lepidopterologklub, og han var dens formand alle årene.

Møller blev med årene en særdeles markant og farverig skikkelse. Han havde en stor berøringsflade og interesserede sig for alverdens ting og sager. - Han var jo samler. - Kollektionen af f. eks. gamle glas er imponerende.

Han havde en herlig, helt sin egen blidt sarkastiske og slagfærdige humor og kunne godt virke lidt barsk og utilnærmelig. Han var det modsatte, og uhyre hjælpsom. Han efterlader et slemt tomrum og et stort savn hos alle os, der kommer i dette gæstfrie hjem.

G. J.

Frede Hemmingsen (R 34) sender ud klip fra Venstrebladet med mindeord over en af vore ældste soranere:

Svend Egede Glahn er død

Bjergsteds ældste borger, *Svend Egede Glahn*, er død, 102 år.

Svend Egede Glahn var ældste direkte efterkommer af Grønlandspræsten Hans Egede og blev født ved Stege, hvor faderen var underdirektør på sukkerfabrikken og senere direktør for Sakskøbing Sukkerfabrik.

Egentlig skulle *Svend Egede Glahn* være fulgt i faderens og brødrenes spor med en akademisk karriere, men han ville være landmand - og blev det i kraft af sin stædighed og viljestyrke.

Først tog han dog realeksamen fra *Sorø Akademi*, derefter blev han landvæsenselev og kom på landbrugsskole. Året før første Verdenskrig blev han indkaldt som garderhusar.

Efter krigen fulgte han sin eventyrlyst og rejste til USA. Han havde dog ikke planer om at emigrere og vendte derfor hjem for at arbejde som bestyrer og siden gårdejer på Als.

Først som 73-årig stoppede *Svend Egede Glahn* som aktiv landmand og overlod gården til sin søn, *Ole Glahn*, mens jorden blev forpagtet ud. I de mange efterfølgende år boede tre generationer på gården, og det passede *Svend Egede Glahn* fint. Han elskede, når børnebørnene og deres kammerater lige kiggede ind, sagde hej og havde tid til en lille snak om verdenssituationen.

Svend Egede Glahn var en aktiv sportsmand i mange år, og selv på sin 100 års dag glemte han ikke sin morgengymnastik, der skulle holde hovedet klart. En uge før sin 100 års fødselsdag var han sammen med sin hustru i Holstebro, hvor han fik dragonregimentets medalje.

Næsten til det sidste var *Svend Egede Glahn* frisk bortset fra en lungebetændelse, som på et tidspunkt sendte ham på hospitalet for første gang i 60 år. Han kom dog hjem allerede dagen efter på eget

og familiens ønske, og det klarede han fint.

Han døde lørdag den 24. juni - fem minutter efter, han havde smilet farvel til en læge. Det foregik stille, mens han sad i sin stol med sin kones hånd i sin.

Dødsfald

Den tidligere chef for kirurgisk afdeling på Centralsygehuset i Næstved, overkirurg, dr. med. *Ole Iversen*, er død.

Ole Iversen blev 71 år og var født i Skive. Efter den medicinske embedseksamen i 1950 havde han ansættelse på hospitaler i København, senest som 1. reservekirurg ved Bispebjerg Hospital, og han kom i 1966 som overkirurg til Centralsygehuset i Næstved. Kort forinden havde han taget sin medicinske doktorgrad og fået specialanerkendelse i kirurgi, gastroenterologi og gynækologi.

I 1993, da han passerede sin 70 års dag, forlod *Ole Iversen* Centralsygehuset efter en gerning, der strakte sig over 27 år, og en gerning, der stod megen respekt om blandt kolleger og arbejdsfæller.

Ole Iversen har haft sæde i flere lægelige organisationer og fik i 1984 tildelt Dansk Kirurgisk Selskabs medalje.

Efter afskeden med Centralsygehuset oprettede *Ole Iversen* en mindre privat praksis i ambulant kirurgi, som han drev til sin død i Apotekerstræde 4 i Næstved.

Gården på Patmosevej i Næsby ved Glumsø med marker ned til Susåen, har gennem en årrække dannet rammen om familielivet, og her efterlader *Ole Iversen* sin hustru, Margrethe Iversen og to børn, Annedorte og Peter, henholdsvis narkose-sygeplejerske og overlæge, begge bosat i København.

Bisættelsen har fundet sted fra Sorø kirke.

Dagbladet.

Ang. soranske dødsfald

Det er sikkert meget vanskeligt at føre en komplet liste over dødsfald blandt gamle soranere. For hvem kan huske de mange hundrede navne.

Jeg vedføjer et udklip fra Berlingske om læge *Poul Glaven*, som døde den 1. november 1994. Jeg har ikke endnu set hans navn på Soranerbladets liste over dødsfald. *Glaven* var vist en af de sidste af vor årgang 1920. Nu er der måske kun en enkelt tilbage ud over undertegnede af den årgang, som kunne holde 75-års jubilæum i år.

Men endnu lever nestor blandt gl. soranere - *Hermod Lannung* - som må være nær de hundrede. Han var i 3g, da jeg gik i 1. mellem 1913/14.

Med venlig hilsen

Steen Danielsen (S 20).

Kære Steen Danielsen!

Tak for dit brev! Som du nu ved, var der en ældre kammerat end *Hermod Lannung*, nemlig *Svend Egede Glahn*, der i en tid var vor ældste soraner. Rekordens var indtil dette års begyndelse *Peder Brix (S 08)*, som var født i 1889. Han oplevede at blive 105 år.

Red.

Soranske dødsfald

POUL KJÆRLUND GLAVEN (S 20)

6. september 1900 – 1. november 1994

GUNNAR GEERTSEN (R 39)

14. oktober 1922 – 13. maj 1995

DENNIS DUPONT PYRMOV (S 47)

3. april 1928 – 17. maj 1995

OLE IVERSEN (S 41)

22. juni 1923 – 6. marts 1995

JØRGEN QUISTGAARD BAY (R 42)

9. marts 1925 – 5. juni 1995

SVEND EGEDE GLAHN (R 09)

6. oktober 1892 – 24. juni 1995

POUL SKIBELUND

29. december 1945 – 25. juli 1995

Henvendelse vedrørende SORANSK SAMFUND stiles til

Formanden, advokat Niels-Ulrik Kopp
Ny Kongensgade 20, 1557 København K.
Telefon 33 12 66 48, Fax 33 32 21 12

SORANERBLADET, redaktion

Morten Nørregaard
Kongsdalvej 43, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 13 37 (bedst 17-19)
Fax +45 38 71 72 63

SORANERBLADET, administration

Karl Aage Gemal
Jægervej 41, 2791 Dragør
Tlf. 32 53 20 85 (bedst 18-19)

Soransk Samfund, kasserer

Arne Krog
Ellehaven 9
2950 Vedbæk
Tlf. 42 89 27 13 (12-13)
Giro 400-1710

Kontingent/bidrag

SOR-Data
Soransk Samfund
Ellehaven 9
2950 Vedbæk
Giro 327-1307

Medlemskontingent

er på sidste generalforsamling fastsat til:

1. For dimittend-året, kr. 0,-
2. I de 6 år, der følger efter pkt. 1, kr. 150,-
3. Derefter ordinært årskontingent, kr. 265,-
4. Fra det fyldte 67. år dog kun, kr. 165,-

Betaling af kontingent

1. Alle medlemmer får i løbet af årets første kvartal tilsendt et girokort fra Samfundet. Beløbet udgør kontingent for eet kalenderår. Beløbet skal være Samfundet i hænde senest 3 måneder efter modtagelsen af girokortet.

2. Medlemmer, der bor udenfor Danmark, anmodes om, ved fremsendelse af beløb i check til Samfundet, at anvende en check, trukket på et dansk pengeinstitut. Herved kan Samfundet spare et stort vekselgebyr.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Adresseændring

1. Medlemmer, der bor i Danmark, skal meddele adresseændringen til det lokale postkontor. Samfundet får derved automatisk besked.

2. Medlemmer, der bor eller bosætter sig udenfor Danmark, skal meddele adresseændringen direkte til kassereren.

Husk altid at anføre medlemsnummer.

Medlemsnummer

Medlemsnr. fremgår af girokort/medlemskort og af adresseringen (kun Danmark) bag på bladet. Det er det 4-cifrede tal øverst til højre i adresseringen. Det 5-cifrede tal (02079) til venstre er Soranerbladets distributionsnummer i Danmark.

Husk venligst altid, ved alle forhold omkring medlemskab, at give oplysning om medlemsnummeret. Det letter Samfundets arbejde.

Sorø Bogtrykkeri ApS

Alléen 9, 4180 Sorø

Tlf. 53 63 05 75 - Fax 53 63 51 75

ISSN 0903-1340

02079

2040

000

NIELS M SAXTORPH

H. C. ØRSTEDS VEJ 32, 1. TV.

1879 FREDERIKSBERG C

Adresseendringer og reklamationer rettes i Skandinavien til det lokale postkontor.

Datidens charme,
nutidens boligkomfort med...

FROVIN dannebrogsvinduer
FROVIN palævinduer
FROVIN koblede vinduer og døre

frovin
vinduer og døre

Ellemosevej 5 A
Ugerløse
DK-4400 Kalundborg
Tlf. 53 50 41 41
Telefax 53 50 40 21

Indhent tilbud på

Person-, Last-, Varevogne

MERCEDES-BENZ

4100 Ringsted Bragesvej 9 53 61 33 55	4200 Slagelse Elmedalsvej 1 53 53 33 75	4300 Holbæk Hovedvej 4 53 43 41 22	4400 Kalundborg Slagelsevej 162 53 51 11 66	4500 Nykøbing Sj. Autogården 53 41 11 22
---	---	--	---	--

VI KØBER

KOSTBARE BØGER OG BOGSAMLINGER
TILBUD GIVES
NORDENS ÆLDSTE ANTIKVARIAT

LYNGE & SØN A/S

SILKEGADE 11, 1113 KØBENHAVN K.
TLF. 33 15 53 35

Stiftelsen
Sorø Akademi

Telf. 57 82 01 35